

Γένεσις κεφ. 12-22

Ὁ Ἀβραάμ - Ἡ θυσία τοῦ Ἰσαάκ

Μετά τή σύγχυση τῶν γλωσσῶν πού ἔπαθαν, παιδιά, οἱ ἄνθρωποι ὅταν ἔχιζαν τόν πύργο τῆς Βαβέλ, σκορπίστηκαν σ' ὅλη τή γῆ. Στά διάφορα μέρη ὅπου ἐγκαταστάθηκαν ζέχασαν δυστυχῶς τόν ἀληθινό Θεό. Λάτρευαν γιά θεούς τόν ἥλιο, τά ποτάμια, κάποια ζῶα ἢ ἀκόμη ἀγάλματα πού οἱ ἴδιοι κατασκεύαζαν, τά **εἶδωλα** ὅπως ὀνομάζονται. Ὅλοι; Ὁχι. Ἀνάμεσα σούς τόσους εἰδωλολάτρεις ἦταν κάποιος πού κράτησε τήν πίστη του στόν ἀληθινό Θεό: ὁ **Ἀβραμ**, ὅπως παλιότερα ὁ Νῶε, θυμάστε; Καί ἦταν τόσο μεγάλη ἡ πίστη τοῦ Ἀβραμ, πού ὁ Θεός τόν ἔκανε **πατριάρχη**, δηλαδή πατέρα καί ἀρχηγό σ' ἕναν ὀλόκληρο λαό. Ἀξιῶθηκε μάλιστα νά γίνει καί **προπάτορας**, δηλαδή πρόγονος τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ!

Ὁ Ἀβραάμ ζοῦσε στή **Μεσοποταμία**, στήν πόλη **Χαρράν**. Ἡ Μεσοποταμία ὀνομαζόταν ἔτσι γιατί βρισκόταν ἀνάμεσα σέ δύο μεγάλα ποτάμια, τόν Τίγρη καί τόν Εὐφράτη. Ἦταν μία εὐφορη χώρα στήν ἡπειρο τῆς Ἀσίας. Ἐκεῖ, λοιπόν, ζοῦσε ὁ Ἀβραμ μέ τή γυναίκα του τή **Σάρρα**. Ἦταν πλούσιος, μέ πολλά κοπάδια καί πολλούς ὑπηρέτες. Ἀπό τά ἀγαθά του ἔδινε σέ ὅλους ὅσους εἶχαν ἀνάγκη καί συχνά μέ χαρά φιλοξενοῦσε ἀνθρώπους πού ἔφταναν στά μέρη του

από μακριά. Ήταν, δηλαδή, **φιλόανθρωπος** και **φιλόξενος**. Άλλά τό πίο σπουδαίο ήταν ή μεγάλη του **πίστη**. Ένω οί άνθρωποι γύρω του ήταν ειδωλολάτρες, αυτός πίστευε και αγαπούσε μ' όλη του τήν καρδιά τόν άληθινό Θεό. Και τήν πίστη του τήν απέδειξε έμπρακτα.

- Άβραμ! άκούστηκε μία μέρα ή φωνή τοῦ Θεοῦ. Φύγε από τόν τόπο αυτό, άφησε τούς συγγενείς σου και τό πατρικό σου σπίτι, και έλα να κατοικήσεις εκεί όπου θά σοῦ δείξω.

Ήταν άπλό αυτό πού τοῦ ζητοῦσε ο Θεός; Ν' αφήσει τόν τόπο του και πρόσωπα αγαπημένα, και να προχωρήσει στό άγνωστο! Να ξεσηκωθεί αυτός και οί υπηρέτες του και τά ζωντανά του, να περπατούν μερόνυχτα, ίσως και μήνες, χωρίς να ξέρουν πού πηγαίνουν! Ήταν εύκολο; Άσφαλώς όχι! Άλλά τό ζήτησε ο Θεός. Κι αφού ο Θεός τό ζητάει, ο Άβραμ θά τό κάνει. **Είναι έτοιμος, όσο κι αν δυσκολεύεται, να κάνει θυσίες για τόν Θεό!** Αυτό, παιδιά, δείχνει τή μεγάλη του πίστη.

Τοῦ έδωσε, επίσης, τότε ο Θεός μία μεγάλη υπόσχεση:

- Από σένα, τοῦ εἶπε, θά κάνω ένα μεγάλο έθνος και θά ευλογηθοῦν όλες οί φυλές τῆς γῆς.

Πολλές φορές τοῦ επανέλαβε αυτή τή μεγάλη υπόσχεση:

- Οί απόγονοί σου θά είναι πολλοί, αναρίθμητοι· σάν τ' άστρα τοῦ οὐρανοῦ!

Άλλαξε μάλιστα τό όνομά του: Άπό Άβραμ τόν όνόμασε Άβραάμ, πού σημαίνει **«πατέρας πολλῶν έθνῶν»***.

Τά χρόνια όμως περνοῦσαν. Ο Άβραάμ γέρασε. Η γυναίκα του ή Σάρρα ήταν στείρα, δέν μπορούσε δηλαδή να κάνει παιδί. Και όλες οί υποσχέσεις τοῦ Θεοῦ, ότι οί απόγονοί του θά είναι αναρίθμητοι, πώς θά πραγματοποιούνταν χωρίς να έχει παιδί; Έπαψε άραγε ο Άβραάμ να πιστεύει σίς υποσχέσεις τοῦ Θεοῦ; Τίποτε, παιδιά, δέν μπορούσε να κλονίσει τή μεγάλη του πίστη. Άφού τό εἶπε ο Θεός, θά γίνει! Τί κι αν φαίνεται αδύνατο; Για τόν Θεό τίποτε δέν είναι αδύνατο!

Πραγματικά, ὁ Θεὸς ὁδήγησε τὸν Ἀβραάμ στὴν εὐφορὴ γῆ **Χαναάν** (δείχνουμε τὸν χάρτη, βλ. Ἡ Βίβλος, σ. 35). Κι ἐκεῖ μαζί με ὅλα τ' ἄλλα ἀγαθὰ πού τοῦ χάρισε, τοῦ ἔδωσε κι αὐτὴ τὴν ἀπερίγραπτη χαρά: ν' ἀποκτήσει παιδί, ἕναν χαριτωμένο γιό. **«Ἰσαάκ»** τὸν ὀνόμασε, πού σημαίνει «γέλιο, χαρά». Ἦταν σι' ἀλήθεια πολὺ εὐτυχισμένος ὁ Ἀβραάμ! Κι ἔκανε ἀκόμη μεγαλύτερη τὴν εὐτυχία του ἐκείνη ἢ ὑπόσχεση τοῦ Θεοῦ, πῶς ἀπὸ τὴ γενιά του θά γεννηθοῦν ἔθνη πολλὰ καὶ θά ἔρθει ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ στὴ γῆ.

Κάποια μέρα ὁ Θεὸς τοῦ λέει: «Ἀβραάμ! Πάρε τὸν ἀγαπημένο σου γιό, τὸν Ἰσαάκ, πού πολὺ ἀγαπᾷς, καὶ πήγαινε στὸ βουνό πού θά σοῦ δείξω. Ἐκεῖ νά μοῦ τὸν προσφέρεις θυσία!».

Τί; Ἄκουσε καλά; Νά προσφέρει θυσία τὸν Ἰσαάκ, τὸ μονάκριβο καὶ πολυαγαπημένο του παιδί; Μαχαιριά στὴν καρδιά του ἢ ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ. Μιά τέτοια θυσία ξεπερνᾷ τίς δυνάμεις του. Κι ἔπειτα, οἱ ὑποσχέσεις πού τοῦ εἶχε δώσει ὁ Θεὸς πῶς θά πραγματοποιηθοῦν;

Κι ὁμως, ὁ Ἀβραάμ τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωὶ ἐτοιμάζει τὰ ξύλα γιὰ τὴ θυσία, φορτώνει τὸ γαϊδουράκι του, παίρνει μαζί του δυὸ δούλους καὶ τὸν Ἰσαάκ καὶ ξεκινᾷ γιὰ τὸ βουνό πού τοῦ εἶπε ὁ Θεός.

Θά θυσιάσει, λοιπόν, τὸν Ἰσαάκ; Μά ἀφοῦ τοῦ τό ζήτησε ὁ Θεός! Ὁ Ἀβραάμ **εἶναι ἕτοιμος, ὅσο κι ἂν δυσκολεύεται, νά κάνει ἀκόμη καὶ τὴν πιὸ μεγάλη θυσία γιὰ τὸν Θεό!** Αὐτό, παιδιά, δείχνει πόσο μεγάλη ἦταν ἡ πίστη του.

Γεμάτος ἐμπιστοσύνη στὸν Θεό, λοιπόν, ξεκινᾷ μαζί με τὸν ἀγαπημένο του γιό, τὸν Ἰσαάκ, γιὰ νά προσφέρουν στὸν Θεό θυσία ψηλά στὸ βουνό. Ὅταν φάνηκε ἀπὸ μακριὰ ὁ τόπος τῆς θυσίας, ξεφόρτωσε τὰ ξύλα ἀπὸ τὸ ζῶο, τὰ φόρτωσε στὸν ἀνυποψίαστο Ἰσαάκ, πῆρε ὁ ἴδιος στὰ χέρια του τὸ μαχαίρι καὶ ὅ,τι χρειαζόταν γιὰ τὴ φωτιά, κι ἀφήνοντας πίσω τοὺς δούλους, ἄρχισαν πατέρας καὶ γιὸς ν' ἀνεβαίνουν στὸ βουνό. Καθὼς προχωροῦσαν, ὁ Ἰσαάκ ρωτᾷ:

- Πατέρα, νά ἢ φωτιά καὶ τὰ ξύλα γιὰ τὴ θυσία! Μά ποῦ εἶναι τὸ πρόβατο πού θά θυσιάσουμε;

- 'Ο Θεός θά φροντίσει γιά τό πρόβατο τῆς θυσίας Του, παιδί μου, ἀπάντησε ὁ πιστός Ἀβραάμ.

Χωρίς ν' ἀνταλλάξουν ἄλλη κουβέντα, συνέχισαν νά προχωροῦν, ὥσπου ἔφτασαν στήν κορυφή τοῦ βουνοῦ.

Ἐκεῖ ὁ Ἀβραάμ ἔστησε πρόχειρα ἓνα θυσιαστήριο μέ πέτρες, ἔβαλε πάνω τά ξύλα, ἔδεσε τόν Ἰσαάκ κι ἔτσι δεμένο τόν ἀνέβασε πάνω στά ξύλα τοῦ θυσιαστηρίου. Ἐπλώσε καί τό χέρι του νά πάρει τό μαχαίρι γιά τή θυσία, ἀλλά τήν τελευταία στιγμή ἀκούει μία φωνή ἀπό τόν οὐρανό, φωνή ἀγγέλου: «Ἀβραάμ! Μήν ἀπλώσεις τό χέρι σου πάνω στό παιδί καί μήν τοῦ κάνεις κακό. Ὁ Θεός εἶδε πόσο Τόν σέβασαι, ἀφοῦ γιά χάρη Του δέν λυπήθηκες οὔτε τό πολυαγαπημένο σου παιδί».

Σηκώνει τά μάτια του ὁ Ἀβραάμ καί βλέπει ἓνα κριάρι πιασμένο ἀπό τά κέρατα σ' ἓνα φυτό πού λέγεται **Σαβέκ!**

Πῆρε τό κριάρι καί τό πρόσφερε θυσία στόν Θεό γεμάτος εὐγνωμοσύνη γιά τήν ἀγάπη Του! Τότε ὁ Θεός γιά μία ἀκόμη φορά ἐπαναλαμβάνει στόν Ἀβραάμ τή μεγάλη Του ὑπόσχεση: «Οἱ ἀπόγονοί σου θά εἶναι ἀμέτρητοι, σάν τά ἄστρα τ' οὐρανοῦ καί σάν τήν ἄμμο τοῦ γιαλοῦ. Κι ἀπό τή δική σου τή γενιά θά ἔρθει ἡ εὐλογία σ' ὅλα τά ἔθνη».

Κι ἐννοοῦσε ὅτι ἀπό τή γενιά τοῦ Ἀβραάμ θά γεννηθεῖ ὁ Χριστός, ὁ σωτήρας τοῦ κόσμου.

Θυσίες γιά τόν Θεό

Τί εἶδε ὁ Θεός στόν Ἀβραάμ, παιδιά, καί τόσο πολύ τόν εὐλόγησε; Τή μεγάλη του **πίστη!** Καί πῶς ἔδειξε τήν πίστη του ὁ Ἀβραάμ; Μέ τήν **ὑπακοή** του στό θέλημα τοῦ Θεοῦ· μέ τίς μεγάλες **θυσίες** πού ἔκανε γιά νά ὑπακούσει στό θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Ἐμεῖς ἄραγε πόσο πιστεύουμε στὸν Θεό; Πῶς μπορούμε νὰ ζυγίσουμε τὴν πίστη μας σ' Αὐτόν; Μετρώντας τίς θυσίες πού κάνουμε γιὰ τὸν Θεό.

Τί θυσίες, νομίζετε, μπορεῖ νὰ κάνει ἓνα παιδί γιὰ τὸν Θεό; (βλ. *ἐποπτικό ὑλικό*).

✓ Θυσιάζει γιὰ τὸν **ἐκκλησιασμό** τὸν πρωινό ὕπνο τῆς Κυριακῆς.

✓ Θυσιάζει γιὰ τὸ **κατηχητικό** ὁτιδήποτε ἄλλο τοῦ ζητοῦν οἱ φίλοι του νὰ κάνει ἐκείνη τὴν ὥρα.

✓ Θυσιάζει σέ περίοδο **νηστείας** ἢ ὅταν πρόκειται νὰ κοινωνήσει τὴν ἀπόλαυση κάποιων νόστιμων φαγητῶν.

✓ Θυσιάζει τὸν χρόνο του γιὰ **νὰ ἐπισκεφτεῖ κάποιον ἄρρωστο** ἢ κάποιον συγγενῆ ἢ γείτονα πού ζεῖ μόνος του κι ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ συντροφιά.

✓ Θυσιάζει κι ἀπὸ τὰ χρήματά του γιὰ **φιλανθρωπία**, δίνοντας ἀπὸ τίς οἰκονομίες του σέ κάποιον ἔρανο ἢ στό κουτί τῶν φτωχῶν πού ὑπάρχει σέ κάθε ναό.

ἽΟλες αὐτές **οἱ θυσίες μετροῦν τὴν πίστη μας**. Κι ἂν δυσκολευόμαστε, παιδιά, κάποιες φορές νὰ κάνουμε τέτοιες θυσίες, μπορούμε νὰ σκεφτόμαστε **τὴ μεγάλη θυσία** πού ἔκανε γιὰ μᾶς ὁ Χριστός. Νά σκεφτόμαστε: «Ὁ Χριστός γιὰ μένα θυσιάστηκε ἐπάνω στὸν σταυρό. Μπρὸς στή μεγάλη δική Του θυσία, κάθε δική μου θυσία εἶναι τόσο μικρή!».

**Μπρὸς στή θυσία Σου, Χριστέ μου,
κάθε θυσία μου μικρή.
Πῶς θέλω ὅλη ἡ ζωή μου
νὰ δείχνει πίστη δυνατή!**

* Τό ὄνομα «Ἄβραμ» σημαίνει «πατήρ ἔθνους», γενάρχης φυλῆς. «Ἄβ» σημαίνει «πατήρ» (πρβλ. ἄββᾶς) καί «ἄμ» σημαίνει «λαός». «Ἄβραάμ» σημαίνει «πατήρ ἔθνῶν»· τό δεύτερο συνθετικό βρίσκεται σέ πληθυντικό. Γι' αὐτό καί ὁ Θεός ὅταν ἀλλάζει τό ὄνομα ἀπό Ἄβραμ σέ Ἄβραάμ δίνει καί τήν ἐξήγηση: «ὅτι πατέρα πολλῶν ἔθνῶν τέθεικά σε» (Γέ 17,5).

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Ἐγχρωμες εἰκόνες.
2. «Θυσίες γιά τόν Θεό»: ὕλικό γιά προβολή-γιά ἐκτύπωση.
3. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.